

Als amics de la «Joventut Nacionalista»

HEM de creure perquè així ens obliga la consciència de la nostra significació política, que'l *toc d'avís* que'l nostre estimat confrare *Foc Nou* va fer en el seu número del 23 de març, referent a la «Joventut Nacionalista», està inspirat solament per el seu ferm entusiasme per la causa nacionalista, que si realment ha sofert a Granollers un retràs indegut, no ha estat per culpa dels capdevaners polítics de la «Lliga» de Barcelona o de la vila, si no que a ningú li cap altre responsabilitat més que als mateixos nacionalistes granollerins, mes atesos fins ara, a les divergències de criteri entre les persones, que als greus problemes polítics plantejats darrerament per els prohoms de la política catalana.

Cal confessar que jamai una serena direcció política ha sigut desvinguda a Granollers, però cal meditar si la falta ha sigut per la resistència passiva en acceptar aqueixa direcció, que deu mirar-se sempre amb un terreny impersonal i estrany a les diferències privades que puguin fer rebutjar determinades persones.

Entenem, sens dubte, que la queixa de la «Joventut Nacionalista» ha pecat de precipitació al fer-se pública, quan devia recórrer primer els seus tràmits naturals que, per més d'una raó, els partits polítics tenen necessitat d'una organització i d'una disciplina, a la que sens dubte mes d'un creurà que van faltar els nostres amics de «Joventut», al publicar el seu escrit sense que un motiu evident els fes indemnes de censura.

Jamai podrà dir aquella entitat, que'l quefe polític d'aquest districte, senyor Lligé, hagi desatés alguna iniciativa o petició de la mateixa, ans al contrari, l'apoi ha sigut reiterat i carinyós i hom coneix, i també la «Joventut», que dels propòsits d'en Lligé ha fet partícipes als prohoms del nacionisme granollerí, a les dugues entitats

nacionalistes i al nostres aliats polítics. Ara bé; a tot arreu les iniciatives dels quefes les desenrotllen els partidaris, no tenen necessitat més que de presentar la tasca feta i atendre a les indicacions que's facin per a deixar-la aprovada, I ara preguntem: ¿De les iniciatives d'en Lligé quina es la que la «Joventut» ha recollit i ha treballat per a conseguir l'èxit degut? Creiem que han sigut les circumstàncies especials de la política granollerina les qu'han causat aquest retràs en el procés de la marcha del nacionalisme, i no cal començar a tirar pedres sobre el taulat dels altres quan no es té el propi massa ferm, ja que confessen els nostres amics, aqueixa marcha plena de ganseria dels veritables aimants de Catalunya.

Tenim entès que la sortida de LA VEU DEL VALLÉS ha produït a algú moléstia o disgust. No compremem com això hagi pogut produir-se, si no es per un excés de susceptibilitat. Nosaltres voldriem que cada dia sortís un nou confrare defensant la nostra bandera i que cadascú sentís el mateix entusiasme que inflama el nostre cor. Els únics a qui varem comunicar oficialment la nostra sortida, varen ser la «Lliga Regionalista» i la «Joventut Nacionalista»; varen passar quinze dies densà de l'avís fins aparèixer el primer número i creiem que quansevol indicació que sens hagués volgut fer per dites entitats teniam temps sobrat per rebre-la. Lo únic que sens va dir va ésser que la «Joventut» trobava molt bé l'aparició de LA VEU i que contessim amb l'apoi que'ns puguessin donar.

Finalment i per que resti patentada la nostra excelent disposició a deixar solucionades d'ara per sempre aquestes petites diferències accidentals, sàpiguen els amics de la «Joventut Nacionalista», que la «Lliga» de Granollers, lluny de rebutjar una unió vritat d'ambdues entitats i una acció comú en prò dels nostres ideals, sentiria un plaer gran en veure realitzat un fervorós desig de tots els seus components.